

Lodder paa over 2 Aarskofoder. Grunden dertil er ganske simpelt, at man mener at maatte holde Hus med den Jord, der egner sig til og ligger bekvemt for Opdyrkning. Alle, der sætter Bo deroppe, vil jo gerne have Lov at bo i Nærheden af Søen, og der bliver derfor mest Efterspørgsel efter den Jord, der ligger i Nærheden af de Bopladsler, som er etableret nede ved Vandet. Naar jeg ser bort fra Kongsbønderne, fra Statens Fæstere, er det jo egentlig Fiskerne, der driver den største Del af Landbruget. Princippet i færøsk Landbo-lovgivning i sidste Del af forrige Aarhundrede og i dette Aarhundrede har været at skaffe Fiskerne Adgang til Jord til Opdyrkning. Man har ment, at det ikke var tilstrækkeligt for den færøske Fiskerbefolkning at have Adgang til at deltage i Fiskeriet; man har ønsket, at Fiskeren ogsaa skulde have Adgang til at skaffe sig saa megen Jord, at han kunde holde mindst 1 Ko, dyrke de Kartoffer, han selv havde Brug for, og anvende de Arbejdsdage i Landbruget, som han ikke kunde faa anvendt i Fiskeriet. Dette Princip har man fulgt, og det er ogsaa den Tanke, der ligger til Grund for det Lovforslag, der her er Tale om.

Det ærede Medlem Hr. Olufson nævnte forskellige Tal, og jeg gaar naturligvis ud fra, at det ærede Medlem nævner Tallene, som han har dem fra det Materiale, han har undersøgt, men jeg forstaar ikke, at Statistikken kan vise, at Husmandsbrugene, de smaa Landbrug, gaar tilbage i Antal. Jeg har ikke studeret Statistikken saa nøje, men hvis den viser dette, og saaledes forstod jeg det ærede Medlem, saa maa den paa det Punkt være meget upaalidelig, for jeg tror ikke, et eneste færøsk Menneske vil indrømme, at de smaa Jordbrugere gaar tilbage i Antal; tværtimod øges selvfølgelig Aar for Aar Antallet af de Fiskere, der har Jord, de bliver flere og flere Aar for Aar; derom kan der ikke være nogen som helst Tvivl blandt Færinger. Derfor kan jeg ikke forstaa de Tal, der blev nævnt. Jeg benægter ikke, at det ærede Medlem anfører de Tal, han har fundet, men rigtige kan de ikke være; de kan ikke svare til de virkelige Forhold.

Det ærede Medlem Hr. Olufson nævnte, at de Laanesummer, der her var Tale om, kun kunde blive 50 pCt. af Ejendommens Laaneværdi. Ja, det er det almindelige, men der er jo Adgang til med Landbrugsministerens Samtykke at forhøje Laanet til 75 pCt. af Laaneværdien og til Til-

lægslaan. Det ønsker jeg at gøre opmærksom paa.

Jeg forstod det ærede Medlem Hr. Olufson saaledes, at han principielt var imod, at Staten solgte sin Jord deroppe til Husmænd eller til de smaa Jordbrugere. Jeg vil advare imod, at man gaar den Vej, at Staten ikke maa sælge Parceller af sin Jord til Husmandsbrug eller til Fiskere, der ønsker at drive et lille Landbrug ved Siden af deres Fiskeri. Hvis man gør det, faar Fiskerne slet ikke nogen Jord. Det vil nemlig vise sig at være meget vanskeligt at faa Jord til Opdyrkning fra det private Jordegods, dels af Grunde, som det ærede Medlem selv nævnte, nemlig at denne Jord ligger splittet, og hvis man uden en særlig Lovgivning skulde forhandle sig til Rette med de forskellige Ejere, vilde man jo ingen Vegne komme, og dels fordi man ikke har nogen Lovhjemmel til at tvinge de private Ejere til at sælge Jord til Opdyrkning. Jeg kan ogsaa tænke mig, at det vil være vanskeligt for nærværende Tid, i alt Fald med Lagtingets Samtykke, at tilvejebringe en Ekspropriationslovgivning med Hensyn til det private Jordegods oppe hos os. Hvis man ikke kan faa Adgang til at købe Jord fra Statens Fæstegods deroppe, vil det altsaa være umuligt for den færøske Fisker at faa Jord i Eje i væsentligt Omfang. Jeg haaber, at jeg enten maa have misforstaaet det ærede Medlem Hr. Olufson, eller at det ærede Medlem ikke vil holde saa fast paa det Princip, at Staten ikke skal sælge Jord, for hvis Staten nægter at sælge, eller hvis Lovgivningsmagten tilvejebringer en Lovgivning, der forhindrer Salg af Statsgodset, vil der ikke kunne etableres Husmandsbrug oppe hos os i den nærmeste Fremtid, og det vilde jeg meget beklage.

Naar det ærede Medlem nævnte, at den færøske Fisker, den færøske Befolkning i det hele taget, kom mere og mere bort fra økonomisk Selvstændighed og over i Afhængighed, ja, saa er det beklageligt, at det ærede Medlem for saa vidt har nogen Ret deri, idet Forholdene deroppe er meget vanskelige i Øjeblikket. Den færøske Fisker har det ikke godt i Øjeblikket, han har ikke nogen stor Fortjeneste, og det er dyrt at leve deroppe. Men naar det ærede Medlem mener, at Fiskerne er kommet i Afhængighed til Rederne, til dem, der ejer Kutterne, saa berørte det ærede Medlem her et Spørgsmaal, som nok kunde give Anledning til megen Diskussion, men som jeg dog ikke skal